

CrossKovácsi - tartalékos koordinátor ügyelet...

2007. június 10.

Nincs mese, negyedik CrossKovácsi - rendezőként (segítőként).

Jó dolog ez, mert összehozza az embereket, akik felelős munkát látnak el közösen, és jó gyakorlás a Gázló TT-re is, ami hasonló tehertétel nekünk, rendezőként.

Idén tartalékosnak soroltam magam, hátha valakinek közbejön valami (vagy valaki), sose lehet tudni. Mivel ilyenre nem került sort és mindenki eljött, ezért a sátonál, a dokumentálással és a szórólap-terítéssel tettem magam hasznossá.

Idén megváltozott a pálya, ezért eltűntek a korábbi helyeink, és lettek újak. A korábbi, három teljesen különböző kör helyett lett most egy hat kilométeres felvezető kör, ami jó tesz a nézőknek és a versenyzőknek egyaránt, egy nagy kör, aminek végén a rövid táv végez, utána a középtáv kör és a hosszútáv kör, elágazva, némiképp megvariálva. A pálya mentén így miénk lett két elágazás, a frissítő utáni flikk-flakk és a kastély-kerti frissítő.

Az esemény tulajdonképpen szombaton kezdődött, új helyen állítottuk fel a sátrat, mert a Red Bullos hangautó a korábbi törzshelyünkön állt. Remek helyet újítottunk a hatalmas tölgyfa alatt, egész délelőttre árnyékot garantálva.

Este érkezett Chiiko és Tivadar, akik beparkoltak a sátor alá és ott töltötték az éjszakát. Nagy buli volt, valami hűgyerekek letépték a borítást a bringatartónkról és a sátor is vonzotta őket. Nem értem, miért kell egy 6x3 méteres sátot a sátor sarka és a feszítőrúd között elbicajozni részegen, természetesen beleakadva a kötélbe... Tisztára állatkert.

Szóval, reggel értünk jó korán, Chiikot kivertük a hálósákból, kitolta az autóját a sátor alól és már kezdődhetett is a felkészülés. Az érkezők megkapták a rendezői pólókat, a versenyzők a rajtszámokat és ment mindenki a dolgára. A negyedik alkalommal már érezhető volt a törzsgárda részéről egyfajta rutin, ami megkönnyítette a dolgokat.

A rajtnál fotóztuk a mieinket, mindkét oldalon ment a teljes pályás leszorítás, mindenki szeretett volna odaérni a főútról lehajtáshoz a legjobb pozícióban. Az egyik oldalon a gyalogosoknak (drukkoló hozzátartozóknak) tolták a bringásokat, a másik oldalon simán felborítottak egy srácot, de úgy, hogy elgömbült a hátsó fékje, ezzel feladásra kényszerítve őt.

Visszamentünk a kastélyparkba, ahol egy hat kilométeres kör után jött a mezőny. Fotóztunk két szemszögből, aztán visszamentünk a sátorhoz.

Felvágtam a Gázló szórólapokat, majd elindultunk szétszórni a szórólapokat. Végigjártuk a környéket és elindultunk a kerítés mentén, hogy a kastélykert alatti autókat is megszórjuk. Kb. a frissítőpontonl voltunk egy vonalban, amikor elkapott minket egy kisebb zápor, szépen megáztunk.

Vizes autóra nem rakunk szórólapot, úgyhogy visszamentünk a frissítőponthoz, majd Móni bement a kastélyhoz fotózni, én pedig a frissítőnél fotóztam. Megvártam, amíg mindenki megérkezett a mieink közül, aztán visszamentem a parkba én is a befutókat fotózni.

Laci és Kaszi nem mehetett ki az utolsó körre, nem örültek neki. Nem értettük, miért, de mindegy. Elég kiábrándító, ha valaki benevez egy távra és nem mehet végig, miközben bőven lenne rá ideje.

Jöttek a többiek is, Szabi Árpi elől menekült, sikeresen, Zaki pedig eléggé magán kívül érkezett meg. Némi pihenés, étkezés után többé-kevésbé mindenki helyrejött.

A pályát egy óra előtt lezárták, úgyhogy a frissítőnél végeztek, jöttek vissza, majd kicsivel később a pályáról is lejöttek a többiek. Mindenki túlélte, bár két-három kullancs befigyelt. A sportpálya méteres füve szinte tele volt kullancsokkal, de az erdőben is volt bőven...

Tartottak egy közös ebédet a segítők, utána pedig összeköltünk és hazamentünk. Megúsztuk eső nélkül, nem úgy, mit Roobi, aki bicajjal jött ki, Solymárnál elkapta az eső és beleesett egy kis pocsolyának tűnő mély gödörbe.

Mindent összefoglalva, jó kis verseny volt, ahol helytálltunk segítőként ismét. Köszönet mindenkinek, aki ott volt! A teljesítőknek gratulálok.

Függöny.